

Cesta

5

2007

KŘEŠŤANSKÝ ČASOPIS PRO DĚTI

cena 5 Kč

Modlitba	3
Evangelium – dobrá zpráva o Ježíši Kristu	4–5
Letnice	6
Osobnost měsíce.....	7
Prodavačka čtyřlístků	8–9
Ukolébavka	10
Biblická jména	11
Soutěž o tři knihy	12
Učíte se anglicky?	13
Rostliny v Bibli	14
Malování na chodníku	15–16

Vydavatel: Ústřední rada Církve československé husitské
 Adresa redakce: Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, tel.: 220 398 107
 Šéfredaktorka: Mgr. Jana Krajčířiková, e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna Print s. r. o.

Distribuce: A.L.L. production s. r. o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9,
 tel.: 234 092 851, e-mail: predplatne@predplatne.cz

Objednávky a reklamace vyřizujte, prosím, přímo s distributorem.

Ilustrace: J. Oleš, J. Kostecký, V. Švejdová, H. Rokytová,
 J. Sigmundová a archiv časopisu Cesta

Registrováno pod číslem MK ČR E 8426 dne 2. 2. 2000

Milý Pane Bože,
děkuji ti za dnešní den.
Bylo krásné počasí,
tak jsme jeli s maminkou a bráškou do parku.
Já jsem jela na kole,
malý bráška na své šlapací motorce.
Hráli jsme si na hřišti,
pozorovali ptáčky
a moc jsme si to užili.
Byl to krásný den.
Děkuji.
Amen

Ježíš se zjevuje učedníkům v Galileji

Když našly ženy prázdný Ježíšův hrob a od anděla se dozvěděly, že byl vzkříšen, běžely to honem říct učedníkům. Ti byli zavření všichni pohromadě a báli se, že je Židé ukřižují stejně jako Ježíše. Když k nim ženy přiběhly a o překot vykládaly, co se stalo, nechtěli jim uvěřit. Ježíš to sice říkal, že bude vzkříšen, proč by se ale tedy nechával zabíjet?

Ještě téhož dne se však objevil mezi nimi. Najednou tam stál a povídá: „Pokoj vám.“ Ukázal jim dokonce rány na ruku a boku, aby uvěřili, že je to skutečně on. Učedníci měli obrovskou radost, když ho viděli. S ním už se nemusí ničeho bát! On se o ně postará, on je ochrání, všechno bude zase jako dřív nebo dokonce lepší. Ježíš jim však řekl, že je brzy opustí, protože půjde k svému Otci do nebe, do Božího království. „Abyste tu ale nebyli sami a bez pomoci, pošlu vám Ducha svatého. Ten vám bude radit a pomáhat. Budete šířit mé učení a křtít lidi. Když poznáte, že někdo ve mně uvěřil a lituje svých hříchů, pak mu je odpusťte a i Bůh mu je odpustí.“ Ještě nějakou dobu s nimi rozmlouval a potom zase zmizel. Učedníci tu však nebyli všichni. Chyběl Tomáš. Když se vrátil zvenku, Ježíš už byl pryč. Učedníci mu horečně vše vyprávěli. On však nevěřil, stejně jako ostatní dříve nevěřili ženám. „Neuvěřím, dokud si sám nesáhnu na jeho rány,“ řekl Tomáš.

Téhož dne se ještě zjevil dvěma učedníkům, když spolu šli do vesnice jménem Emaus. Byla vzdálena asi tři hodiny cesty od Jeruzaléma. Báli se zůstat v Jeruzalémě, aby nebyli zajati, a proto utíkali pryč. Šli a povídali si o posledních vzrušujících událostech. Najednou potkali muže, ale nepoznali ho. Zeptal se jich, o čem si to povídají. Začali mu vyprávět, jak byl Ježíš ukřižován, přestože oni doufali, že vykoupí Izrael. Byli smutní, protože už to byly tři dny, co zemřel, a nic se dosud nestalo, i když jim slíbil, že vstane z mrtvých. Ráno sice ženy přiběhly a volaly, že hrob je prázdný, Ježíše však neviděly. Muž jim začal vykládat místa z Bible, která se vztahovala k Mesiáši, a vysvětloval jim, že to vše se muselo stát. Mezitím došli do vesnice a pozvali pocestného ke stolu. Teprve v okamžiku, kdy vzal chléb a začal jej lámat, poznali, že je to Ježíš, jejich Pán. Zaradovali se a hned se vrátili do Jeruzaléma, aby to řekli ostatním.

Potom učedníci zůstávali v Jeruzalémě a čekali, jestli se Ježíš zase nevrátí. Po týdnu se skutečně dočkali – a to už s nimi byl i Tomáš. I když byly dveře zavřené, najednou stál Ježíš v místnosti a stejně jako předtím pozdravil: „Pokoj vám.“

Potom přistoupil k Tomášovi a řekl mu: „Tak si sáhni na mé rány, abys uvěřil, že jsem to skutečně já.“ Tomáš, když ho viděl, sklonil hlavu a vyznal: „Ty jsi můj Pán a můj Bůh!“ Konečně i on se mohl na vlastní oči přesvědčit, že Ježíš byl skutečně vzkříšen. Ježíš mu na to odpověděl: „Věříš, protože jsi mě uviděl. Blahoslaveni ti, kteří mě neviděli a přesto uvěřili.“

Tak je to se všemi křesťany dnes. My už dnes nemáme tu možnost chodit po světě s Ježíšem a slyšet ho mluvit. Nemůžeme si na něj sáhnout, abychom se přesvědčili, že je to on. Máme pouze vyprávění o něm, Bibli. A potom svědectví lidí, kteří v něj věří. Stejně tak si nemůžeme sáhnout na Boha, nemůžeme ho vidět tváří v tvář. Přestože nejsou důkazy, mnoho lidí věří – je to proto, že věříme srdcem, ne rozumem. A víra je dar, který nám Bůh dává. Dává ho těm, kdo si upřímně přejí jej poznat a uvěřit v něj.

Pak se Ježíš učedníkům zjevil ještě jednou u Tiberiadského jezera, když lovili ryby. Stejně jako tehdy, když se s ním potkali poprvé, nic neulovili. Pak na břehu spatřili muže. Byl to Ježíš, ale oni ho nepoznali. Poradil jim, ať ještě jednou hodí síť do vody, napravo od lodi. Vytáhli ji plnou ryb. V tu chvíli jej poznali a pospíchali k němu na břeh. Potom spolu opékali na břehu ryby a jedli je s chlebem. Potom Ježíš pověřil Petra, aby se staral o jeho beránky. Tím myslel, aby pečoval o Kristovu církev, o lidi, kteří uvěří v Krista a nechají se pokřtít.

Potom ještě několik dní pobýval na zemi, až se konečně s učedníky rozloučil a vystoupil na nebe. Ještě jednou je povzbudil, aby se už nebáli, že brzy dostanou dar Ducha svatého. To se skutečně stalo o svátku nazvaném letnice. Duch svatý na ně sestoupil v podobě plaméneků, zářících nad jejich hlavami. V tu chvíli se přestali bát a začali všem lidem vyprávět o Ježíši Kristu, jak byl ukřižován a po třech dnech vzkříšen. Uměli najednou mluvit všemi jazyky, i když se je nikdy neučili. Rozuměli jim proto všichni, i cizinci, kteří přišli do Jeruzaléma. Mnozí jim uvěřili a dávali se od nich pokřtít. A tak se začala rodit křesťanská církev. To už je však jiný příběh.

Připravila Jana Krajčířková

Milé děti, chcete se dozvědět, jak to bylo o letnicích? Zkuste vyřešit následující kvíz. V textu chybí některá slova. Pod ním je najdete vypsána, ovšem v jiném pořadí. Až doplníte všechna slova na jejich správné místo, vypíšete si písmenka, která jsou u nich v závorkách, a dozvíte se, jak se jmenují svátky, při kterých si letniční události a vznik křesťanské církve připomínáme.

Když nastal den ... , byli všichni ... na jednom místě. Náhle se strhl ... z nebe, jako když se žene prudký ... , a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ... jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul ...; všichni byli naplněni Duchem ... a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim ... dával promlouvat.

V Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech národů na světě, a když se ozval ten ... , sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich je ... mluvit svou vlastní řečí. Byli ... a divili se: „Což nejsou ..., kteří tu mluví, z Galileje? Jak to, že je ... každý ve své ... řeči? Všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých ... Božích!“ Žasli a v rozpacích říkali jeden druhému: „Co to má znamenat?“ Ale jiní říkali s posměškem: „Jsou ...!“

- rodné (T)
- slyšíme (Á)
- skutcích (K)
- ohnivé (O)
- svatým (U)
- slyšel (Í)
- vichr (T)
- opilí (Y)
- hukot (A)
- zvuk (N)
- letnic (S)
- ohromeni (S)
- všichni (V)
- jeden (D)
- Duch (Š)
- shromáždění (V)

Pokud si nejste jistí, najdete si v Bibli druhou kapitolu Skutků apoštolských, řešení si můžete zkontrolovat na str. 13.

GORAZD

(* 26. 5. 1879 Hrubá Vrbka u Hodonína,
+ 4. 9. 1942 Praha)
- český pravoslavný biskup

Původně římskokatolický kněz Matěj Pavlík se po vzniku Československa roku 1918 účastnil reformního hnutí katolického duchovenstva a byl spoluzakladatelem a biskupem Církve československé (dnes husitské). Protože však patřil ke směru, tíhnoucímu k pravoslavné církvi, přijal v roce 1924 od srbského pravoslavného patriarchy biskupské svěcení, vystoupil z ČCS a pod přijatým jménem Gorazd začal organizovat v ČSR pravoslavnou církev.

Veliké hrdinství projevil za druhé světové války, jejíž konec si v květnu rovněž připomínáme. V kryptě chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Praze skrýval po atentátu na R. Heydricha československé parašutisty, mezi nimi J. Gabčíka a J. Kubiše, kteří atentát uskutečnili. Protože však byli prozrazeni gestapu, dne 18. června 1942 byl chrám obklíčen. Všichni parašutisté se odmítli vzdát a nakonec v boji padli. Vedle Gabčíka a Kubiše to byli i Adolf Opálka, Josef Valčík, Josef Bublík, Jan Hrubý a Jaroslav Švarc. Fašisté se začali českému národu za atentát krutě mstít, mimo jiné vyhladili obce Lidice a Ležáky. S cílem ukončit krutou odvetu se biskup Gorazd dobrovolně vydal gestapu. Ve veřejném přelíčení byl odsouzen k smrti a popraven. Dne 6. září 1987 byl biskup Gorazd místní pravoslavnou církví kanonizován a stal se prvním českým pravoslavným světcem.

(dokončení z minulého čísla)

A zase se jí zdál v noci sen. Šla po té ulici, kde každý den stála, a potkávala lidi se čtyřlístkem na klopě, ve vlasech, v ruce, všichni plakali a když ji potkávali, házeli jí čtyřlístky k nohám. Probudila se celá uplakaná a nemocná.

Toho dne nešla ani za město ani do školy. Maminka odešla do práce a ona ležela v posteli a přemýšlela. Když potom usnula, zdál se jí třetí sen. Byl veliký vítr a nad městem se vznášely těžké mraky. Tu ji vítr zvedl nahoru – tak byla lehoučká – a nesl ji na tom mraku nad městem. Chvílemi s ní klesal níž a ona viděla do domů a poznávala ty, kteří u ní kupovali.

„Dnes má přijet tatínek,“ říkala jakási maminka malému děťátku, které bylo tak malé, že jí nemohlo rozumět. A hladila přitom čtyřlístek.

„Nashledanou, Jaroušku, hodně štěstí,“ říkala jedna paní. A jak objímala toho člověka, měla jednu ruku sevřenou v pěst. Když potom mávala na Jarouška z okna, vypadl jí z té pěsti čtyřlístek.

„Myslíš, že jsem dost krásná, abych se mu líbila?“ ptala se dívka před zrcadlem a zapletla si do copu čtyřlístek.

A v tom se vítr uklidnil a Marijánka padala z velké výšky až z dvanáctého patra velikého mrakodrapu, kde viděla tu dívku před zrcadlem. Když viděla, že teď, teď už musí spadnout na tvrdou dlažbu zrovna na místo, kde každý den stála, zrovna v té chvíli se probudila. Nad ní stála maminka a ten pán s bachratou taškou, která teď ležela na peřině, a oba se usmívali. Ale bylo vidět, že se neusmívají dlouho, protože maminka právě schovávala kapesník a pan doktor si přejel rukou přes oči a přes čelo, jako by mu bylo horko.

„Vstávej, holka,“ povídá ten známý pán. A zase se tak usmívá, jako když ho bolí zuby.

„Děkuji, pane doktore,“ řekla maminka.

„Není zač,“ povídal zase on a nechtěl si vzít peníze, jenom čtyřlístek si vzal, co tu zbyl odnedávna, a zase se usmíval tak smutně, ale už to bylo přece jen veselejší. A potom ještě povídal: „Snad už to bude lepší,“ ale to už myslel na maminku, která už se uzdravovala i bez čtyřlístku. Ale on ho přece jenom žmoulal v ruce a říkal si: „Ať je jí líp, ať je jí líp, ať je jí líp.“

A Marijánka? Ta zase druhý den vstala v šest hodin a zase stála na svém

místě, když skončilo vyučování, a prodávala čtyřlístky těm, kteří neměli čas je hledat sami.

To je konec té pohádky, kterou jsem našel v mamčině šatníku. A na druhé straně byla zpáteční adresa. Já jsem se tam tedy vypravil, abych věděl, co se s Marijánkou potom stalo. Je to už stará paní a běhají kolem ní děti malé, jako jste vy. Lidé v tom městě mají tolik času, že chodí sbírat čtyřlístky sami. Tak to má být. Protože najít čtyřlístek, to není jen tak, a když to za vás udělá někdo jiný, tak kouzlo pomine. Tatínkové, maminky a děti chodí tedy za městem po mezích a po lese, hledají čtyřlístky a vykřikují: „Mám, mám, mám!“ A po večeri, když přijde čas jít spát, spočítají ještě jednou čtyřlístky, řeknou dobrou noc a jdou spát.

Pavel Jurkovič

Dobrou noc – dnes hvězdy už tě uspávají
a večer má své vlasy v černé stužce –
Dobrou noc – a budeš-li snít v temném kraji,
ať se ti zdá o světlušce.

Dobrou noc – až usne ticho s tvými víčky,
ať se ti zdá o verunce –
zítra přijde nové ráno do světničky
a červánky a velké, zlaté slunce.

Písmenko „F“ jsem opět přeskočila, protože se mi v Bibli nepodařilo vypátrat nikoho, jehož jméno by jím začínalo. Ostatně ani s „G“ to není tak slavné jako s jinými písmeny, nicméně přeci jen se tu několik jmen vyskytuje (když pominu hodně míst, která začínají na „G“ – např. Gilgál, Galilea, Getsemane, Golgota...). Někteří najdeme ve výčtu rodokmenů, např. Gád, syn Jáкова a otrokyně jeho ženy Zilpy, z něj pochází pokolení Gádovců (Gn 35,26), dále třeba Gátam, Ezauův vnuk (Gn 36,16), Geršón, syn Léviho (Gn 46,11), Géra, syn Benjamínův (Gn 46,12), Gúní, syn Neftalího (Gn 46,24), Gáreb Jitrejský, Davidův bohatýr (2 S 23,38), Geber, syn Uriův, člen Šalomounovy vlády (1 Kr 4,19). O těch dalších se přeci jen dočteme něco víc:

Gedeón (Sd 6. – 8. kapitola)

– v době, kdy Izraelci sloužili Baalovi a byli za to potrestáni tím, že jejich zem ničili Midjánci, Gedeón zbořil Baalův oltář a s pouhými 300 muži porazil Midjance – dokázal to, protože poslouchal Hospodina.

Goliáš (1 S 17. kapitola) – známý pelištejský obr, kterého porazil mladý David pouhým prakem.

Genubat (1 Kr 11,20) – syn Edómce Hadada, který se zachránil před Davidem. Hospodin v něm vzbudil Šalomounova protivníka, za to, že mu byl nevěrný s bohy svých žen cizinek.

Géchazí (2 Kr 5,19–27) – mládenec proroka Elíši, který byl potrestán za svou chamtivost. Elíša uzdravil Aramejce Naamána z malomocenství, ale odmítl si od něj vzít jakýkoliv dar. Géchazí jej však na zpáteční cestě dohonal a jménem Elíši jej o odměnu požádal. Za to jej prorok potrestal stejnou nemocí, ze které Aramejce vyléčil.

Gedaljáš (2 Kr 25,22–26) – správce nad judskou zemí, kterého ustanovil babylonský král poté, co přední Izraelce odvedl do otroctví.

Galatští (list Galatským) – obyvatelé Galacie, kterým apoštol Pavel adresoval jeden ze svých dopisů, poté, co v Galacii vytvořil křesťanskou obec.

Přavidelně druhou neděli v květnu (letos tedy 13. května) slavíme jeden svátek. Jestlipak víte, čím je to svátek? Pokud ne, napoví vám naše soutěž. Nahradte čísla písmenky podle klíče a snadno se to dozvíte. Své řešení nám tentokrát můžete posílat až do poloviny srpna – a to jak poštou, tak i e-mailem (adresa je na 2. stránce pod obsahem).

15 8 15 4 13 10 14 9 1 7 6 11 15 2 13 3 8

10 1 12 3 9 1 9 5 10 8 16

- 1 – A
- 2 – á
- 3 – e
- 4 – ě
- 5 – i
- 6 – í
- 7 – j
- 8 – k
- 9 – m
- 10 – n
- 11 – s
- 12 – š
- 13 – t
- 14 – u
- 15 – v
- 16 – y

Blahopřejeme výhrcům soutěže z března (tajenka: Kvetou pro radost)

Lucie Benková z Kojetína
Barbora Beníšková z Kolína
a David Mlázovský z Kouřimi

8. Velikonoční týden

Dnes mají lidé Velikonoce spojené především s velikonočními vajíčky, kuřátky, zajíčky a jehňátky, ale je to především nejdůležitější křesťanský svátek v celém roce. Slavíme vzkříšení našeho Spasitele Pána Ježíše Krista, tři dny poté, co byl ukřižován. On, zcela nevinný, se obětoval pro naši spásu. Velikonoční týden začíná Květnou nedělí, pak následuje Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota, Hod Boží velikonoční a Velikonoční pondělí.

9. Pentecost (Whitsuntide)

Jesus Christ, 40 days after he was resurrected, went back to God, his Father. We call that day Ascension. But he promised to his disciples to send them Holy Spirit not to be alone. It happened during Pentecost. Flamy spires went down to disciples and they stopped to be afraid and started to talk about God's acts. They were talking in many languages so that everybody could understand them. Many people believed them and wanted to be baptized. By that day the Christian church has started.

Slovíčka:

Pentecost (Whitsuntide)	letnice (Svatodušní svátky)
Ascension	Nanebevstoupení
disciple.....	učedník
Holy Spirit	Duch svatý
flamy spires.....	ohnivé jazyky

Cedr

V krajině, jako je ta izraelská, byste marně hledali hluboké lesy plné vzrostlých stromů. Proto tu dřevo bylo velmi vzácné a drahé. A jde-li o cedr, platí to dvojnásob, vždyť i dnes se toto ušlechtilé dřevo používá např. k výrobě kytar.

V Bibli se s cedrem setkáváme často ve společnosti dalšího stromu – cypřiše. Cedr je symbolem velké výšky (např. Am 2,9), a to i tělesné – ztepilý jako cedr (Pís 5,15). Ve 14. kapitole knihy Leviticus je popsán postup očišťování od malomocenství, ke kterému byli třeba kromě cedrového dřeva dva živí ptáci, karmínové barvivo a yzop.

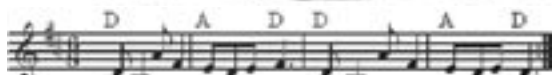
Ale především se s cedrem, konkrétně cedrem libanonským, setkáváme při dvou událostech. Tou první je stavba Davidova domu. Když se David stal králem, „týrský král Chíram poslal k němu posly; poslal mu cedrové dřevo, tesaře a kameníky; ti postavili Davidovi dům“ (2 S 5,11). David zatoužil postavit také Hospodinu důstojný dům (2 S 7,2), Hospodin mu však prostřednictvím proroka Nátana vzkázal, že chrám mu bude moci vybudovat až jeho syn. Tím synem byl Šalomoun, který chrám skutečně vybudoval. Podrobně je to, stejně jako stavba královského paláce, popsáno v 5. – 7. kapitole První knihy královské. Šalomoun se opět obrátil na týrského krále Chírama s žádostí o dodání cedrového dřeva. Chíram, přítel jeho otce Davida, mu vyhověl.

„Položil jsem na oblak svou duhu, aby byla znamením smlouvy mezi mnou a zemí.“

1. Mojžíšova 9, 13

1. Pr-ší, pr-ší, vo-dyje moc, hou-pá, hou-pá, hou-pá se loď

Prší, prší

2. Noe zůstal s rodinou sám, jenom zvířátka mají tam.

Ahoj kluci a děvčata!

Venku je už krásně a příroda nás láká, abychom si užili různých radovánek. Už jste někdy viděli na obloze duhu? Vzpomeňte si, co se děje, když prší a zároveň svítí sluníčko. Před vámi se objeví nádherný barevný oblouk – znamení Boží smlouvy s člověkem. Právě letos si o této události něco povíme.

Znovu po roce se chystejte do Prahy na „Malování na chodníku“. Tentokrát oslavíme Den dětí a závěr školního roku v sobotu **23. června 2007**. Sejdeme se opět **v 9 hodin ráno před Výstavištěm v Praze 7** a ve Stromovce (před Šlechtovou restaurací) budeme kouzlit své obrázky. Vybrali jsme pro vás známé a vděčné téma: Noemovu archu a potopu. Na papírové čtvrtky budeme kreslit roztomilá zvířátka a vkládat je do archy, aby se jim při potopě nic nestalo. Zahrajeme si i scénku v maskách. – Naučte se k tomu písně, které jsou otisknuty v této Cestě. Hrajete-li na nějaký přenosný hudební nástroj (kytaru, flétnu aj.), přivezte jej s sebou. Když nám zbude čas, namalujeme si také nějaké obrázky barevnými křídami na chodník.

Na závěr vás čeká vyhodnocení. Za vaši snahu, píli a pěkné kresby dostanete na památku hezké odměny a nejedno překvapení. A až se občerstvíte a odpočinete si, půjdeme do nedaleké expozice v areálu Výstaviště a navštívíme Vodní svět. Seznámíme se s mořskými rostlinami a živočichy, které u nás jinak nemůžeme vidět.

Na výlet do Prahy si vezměte s sebou pastelky, nějakou tvrdší podložku (nejlépe velikosti A4), jídlo, pití a dobrou náladu!

Jako vždy se na vás moc těší sestra Krasava se svými spolupracovníky.

Zvířata jdou do archy

